

Τῆς γυλλοῦς.
(Ms 2316, ff. 432a - 433 a)

Ὡς ἑκατήρχετο ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ὑπήντησεν αὐτῷ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα, ἔχουσα τρίχας ἕως τῶν πτερνῶν αὐτῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς πεπυρωμένους. Καὶ λέγει αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ: «Πόθεν ἔρχη καὶ ποῦ ὑπάγεις;». Ἀπεκρίθη ἡ μιὰρὰ, λέγει αὐτῷ: «Ἐγὼ ἀπέρχο[μαι] εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον ὡς ὄφεις, ὡς δράκων, ὡς ἔρπετόν, τετράποδα ἐξαλείψω· ἐγὼ ὑπάγω ποιῆσαι γυναικῶν πληγὰς, ἐγὼ ποιῶ αὐτὰς καρδίαν πονέσαι, γάλα σφίξαι, νήπια πνίξαι, καὶ ἄλιν ποιῶ τα μένειν καὶ τότε ἀποκτενῶ αὐτά· τὸ γὰρ ὄνομά μου Παζαρέα καλοῦμαι· ὅτε γὰρ ἔτεκεν ἡ ἅγια Μαρία τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἀπῆλθον αὐτὴν πλανῆσαι καὶ εὐρέθην πλανημένην».

Καὶ πιάσας αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ ἐκ τῶν δεξιῶν αὐτῆς πλοκάμων, καὶ λέγει αὐτὴν Μιχαήλ ὁ ἀρχάγγελος: «Ἀνάγγελόν μοι τὰ δώδεκά σου ὀνόματα». Καὶ λέγει: «Τὸ πρῶτον ὄνομα Γελλοῦ καλοῦμαι, τὸ δεῦτερον Μορφοῦς, τὸ τρίτον Καρανιχοῦς, τὸ τέταρτον Ἀμιξοῦς, τὸ πέμπτον Ἀμιδαζοῦ, τὸ ἕκτον Μαρμαλάτ, τὸ ἕβδομον Καρανή, τὸ ὄγδοον Σεληνοῦς, τὸ ἔνατον Ἀβυζᾶ, τὸ δέκατον Ἀριανή, τὸ ἐνδέκατον Μαρανή, τὸ δωδέκατον Μαρμαλάτ, ὅπου εἰσὶν τὰ δώδεκά μου ὀνόματα. Καὶ τὸ ὄνομά σου, ἀρχάγγελε Μιχαήλ, καὶ τὸ ὄνομά σου, Σισίνιε καὶ Συνόδωρε, οὐ μὴ εἰσέλθω εἰς τὸν οἶκον τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ δεῖνος, ἐπὶ ὀνόματος Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ κτλ.».

Émile Legrand (επιμ.), *Bibliothèque grecque vulgaire*, τ. 2, Maisonneuve et Cie, Παρίσι 1881, σ. ix-xxiv.